

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தாந்தப்பிரகாசிகை.

—0—

இஃது,

ம - ஈ - ஸ்ரீ, ஆரணி

காசி நாராயணசாமிமுதலியாரவர்களும்,

ஷெயூர்

ம - ஈ - ஸ்ரீ, குப்புசெட்டியாரவர்களும்,

பலகால்வேண்டிக்கொண்டபடி

துரிசிரபுரம்.

வித்வான்

மதுரைநாயகம்பிள்ளையவர்களால்

பிழையறப்பரிசோதித்து

சென்னபட்டணம்.

லேசியம்பிரசில் அச்சிடப்பட்டன

அகஷய - ஸ்ரீ ஐப்பசி - மீ

(Registered Copy-Right.)

ஆணவம்-காமியம்- மாயேயம் - வைந்தவம்-நிரோதசத்தி-என்
 னும் ஐவகைப்பாசத்தாற் கட்டுண்டு போக்குவரவுடையனாய்ப்
 புருடன் என நிற்பவன்-ஆன்மா. இந்த ஆன்மாப்-போகம் நுகர்
 தற்குக்கருவியாகிய சூக்குமதேகம் -பிருதிவிமுதல்கலோருகிய
 முப்பதுதத்துவங்களான் ஆக்கப்பட்டு ஆன்மாக்கள்தோறும்
 வெவ்வேறாய் ஆயுள்முடிவின் முன்னுடம்பு விட்டு மற்றோரு
 டம்பெடுத்தற்கு ஏதுவாயிருக்கும். இவ்விருவகை யுடம்பிற்கும்
 ஏதுவாகிய தத்துவங்களின் பெயரும்-தொழிலும்- தோன்றுமு
 றைமையும்-எவ்வாறென்னில்-பிருதிவி- அப்பு - தேயு - வாயு-
 ஆகாயம் -என்னும் ஐந்து தத்துவங்களுக்கும்-பூதம்-என்றுபெ
 யர். இவற்றிற்குக் காரணமான-கந்தம்-இரதம்-உருவம்-பரிசம்-
 சத்தம் - என்னும் ஐந்துதத்துவங்களுக்கும் தன்மாத்திரை
 என்றுபெயர். இந்தப்பத்தும் காமியம் எனப்படும். வரக்கு-பா
 தம்-பாணி-பாபுரு-உபத்தம்-என்னும் ஐந்துதத்துவங்களுக்கும்
 கன்மேந்திரியம்என்றுபெயர். இவற்றின் தொழில்- முறையே
 வசனமும்-கமனமும் - தானமும்-விசர்க்கமும்-ஆனந்தமுமாம்
 சோத்திரம் -தொக்கு- சட்சு-சிங்ஙுவை - ஆக்கிராணம்என்னும்
 ஐந்துதத்துவங்களுக்கும் ஞானேந்திரியம்என்றுபெயர். இவ
 ற்றின்தொழில்-முறையே சத்தமும்-பரிசமும்- உருவமும்-இர
 தமும்- கந்தமும் - என்னும் இவற்றையறிதலாம். இந்தவாக்கு
 முதலிய கன்மேந்திரியம் ஐந்தும் சோத்திரமுதலிய ஞானே
 ந்திரியம்ஐந்தும் ஆகப்பத்தும் கரணமெனப்படும். மனமும்-
 அகங்காரமும்- புத்தியும்-என்னும் மூன்றுதத்துவமும் உடம்பி
 ன்புறத்துச்சென்று புலன்களை நுகர்விக்கும் சோத்திரமுதலி
 ய இந்திரியங்களைப்போல அகத்துநின்று தொழிற்படுத்துத
 லான் இம்மூன்றிற்கும் அந்தக்கரணம் என்றுபெயர். இவற்
 றுள் - மனத்தின்தொழில் ஒருபொருளைச் சங்கற்பித்தலும்

சோத்திரமுதலிய இந்திரியங்களைப்புறத்தே விடயங்களிற்
 செலுத்தலுமாம். அகங்காரத்தின்தொழில் அபிமானஞ்செய்
 தலும் பிராணன்முதலிய வாயுக்களை இயக்குதலுமாம். புத்தி
 யின் தொழில் ஒருபொருளைத் துணிதலாம். துணிதலாவது - இ
 ிது இப்பி அன்று வெள்ளியே என்று நிச்சயித்தலாம். ஆக
 இவ்வனங்கூறப்பட்ட தத்துவங்கள் இருபத்துமூன்று. இவற்
 றுள் நிச்சயித்தற்குக் காரணமான புத்திதத்துவத்தினின்றும்
 சாத்துவிகம் - இராசதம் - தாமதம்-என்னும் வேறுபாட்டான்
 மூவகைத்தாகிய அகங்காரம் தோன்றும். இதனுள்-சாத்துவி
 கஅகங்காரத்தினின்றும் மனமும்-சோத்திரமுதலிய ஞானே
 ந்திரியம் ஐந்தும் தோன்றும். இராசதஅகங்காரத்தினின்றும்
 வாக்குமுதலிய கன்மேந்திரியம் ஐந்தும் தோன்றும். தாமத
 அகங்காரத்தினின்றும் கந்தம்முதலிய தன்மாத்தினைகள் ஐந்
 தும் - தோன்றும். கந்தம் முதலிய தன்மாத்தினைகள் ஐந்தி
 னின்றும் முறையே பிருதிவிமுதலிய பூதம்ஐந்தும் தோன்
 றும். பூதங்களின்தொழில்-முறையே தரித்தலும்-பதஞ்செய்த
 லும்-சுடுதலும்-அவயவங்களைத் திரட்டுதலும்-ஏனைநான்கு பூ
 தத்திற்கும்இடங்கொடுத்தலுமாம். இவற்றுள்-பிருதிவிக்குச்சத்
 தமும்-பரிசமும்-உருவமும்-இரசமும்-என்னும் நான்கும் பொ
 துக்குணம். கந்தம் ஒன்றும்-சிறப்புக்குணம். அப்புவுக்குச்சத்த
 மும்பரிசமும்-உருவமும்-மூன்றும்பொதுக்குணம். இரசம் ஒன்
 றும்- சிறப்புக்குணம். தேயுவுக்குச் சத்தமும் -பரிசமும்-பொ
 துக்குணம். உருவம்-ஒன்றும்-சிறப்புக்குணம். வாயுவுக்குச் சத்
 தம்-ஒன்றும்-பொதுக்குணம். பரிசம்-ஒன்றும்-சிறப்புக்குணம்.
 ஆகாயத்திற்குச் சத்தகுணம் ஒன்றே. இந்தச்சத்தம்-வன்னரு
 பம்அன்று. எதிரொலி வடிவாயிருக்கும். இப்பிருதிவிமுதலிய
 இருபத்திரண்டு தத்துவத்திற்கும் மேலாகிய புத்திதத்துவத்

திற்குக்காரணம்-குணதத்துவம். இது சாத்துவிகம்-இராசதம்-
தாமதம்- என மூவகைத்தாய் முறையே சுகதுக்கமோகங்கீட்
குக் காரணமாக இருக்கும். இந்தக் குணதத்துவத்திற்குக் கா
ரணம்-பிரகிருதிதத்துவம். குணதத்துவம் இருபத்துநாலாவது
பிரகிருதிதத்துவம்-இருபத்தைந்தாவது. இவ்விரண்டினுள்-பிர
கிருதிதத்துவத்தின்காரியம் குணதத்துவம். குணதத்துவத்தின்
காரியம்- சுகதுக்கமோகங்களும் முறைபானே தனக்குக்கீழுள்
ளபுத்திதத்துவமுதலிய இருபத்துமூன்று தத்துவங்களுமாம்.
பிருதிவிமுதற் பிரகிருதிவரை இருபத்தைந்து தத்துவங்களுக்
கும்-அசுத்தாத்துவா என்றுபெயர். இதற்குமேல்-அராகதத்
துவம். இதன்தொழில் - விடயங்களில் ஆசையைப்பெருக்கு
தலாம். இதற்குமேல் நியதிதத்துவம். இதன்தொழில் ஆன்மாக்க
கள் அவரவராற் செய்யப்பட்ட கன்மம் அவரவரோ நுகரப்படு
மெனநியமித்தல். இதற்குமேல்-காலதத்துவம். இதன்தொழில்
நெடுங்காலநுகர்ந்தான் கிலகாலநுகர்ந்தான் எனப்புருடனு
க்குப் போகத்தை வரையறுத்தல். இதற்குமேல்-வித்தியாதத்
துவம். இதன்தொழில்- விடயத்திற்பற்றிய புத்தியைப்புருட
னிடத்திற் கொண்டுசெலுத்துங் கருவியாதல். இதற்குமேல்
கலாதத்துவம். இதன்தொழில் - ஆன்மாக்களுக்கு அநாதியே
செம்பிற் களிம்புபோலச் சகசமானமலசத்தியிற் சிறிது நீக்கி
ஆன்மரூபத்தை விளக்குதல். இவற்றிற்குக்காரணம்- மாயாதத்
துவம். மாயாதத்துவத்தில்- காலம்- நியதி-கலை- வித்தை-அரா
கம்-இவ்வைந்தும்தோன்றும். இவ்வைந்தோடுங் கூடிப்புலன்
களை நுகருமிடத்துப்புழைத்துவம் என்றுஒருமலமுண்டாம்
ஆகலான் ஆன்மாவுக்குப் புருடதத்துவம்என்றுபெயர். புருட
தத்துவம் சடரூபம் அன்று. இங்ஙனம் கூறிய அராகமுதல்க
லைநுகரிய ஐந்துதத்துவங்களுக்கும் - மிச்சிராத்துவா என்று

பெயர். ஆக இவை முப்பது தத்துவங்களும் ஆன்மாக்களிடத்
தில் தனித்தனி சூக்குமதேகங்களாய் இருக்கும். புவனங்
ளில் தோன்றிய தேகங்களுக்கும் ஆதாரமாகிய புவனங்களுக்
கும் ஆசிரயங்களாய் இருப்பன சர்வான்ம சாதாரணங்களாகிய
முப்பது தத்துவங்களுமாய் இவற்றிற்கெல்லாங் காரணம் - அ
சுத்தமாயாதத்துவம். இந்தமாயை நித்தமாய் வியாபகமாய்-
ஆன்மாக்களுக்கெல்லாம் கன்மத்தால்பதிப்பதாய்த் தன்கா
ரியமுகத்தான் ஞானக்கிரியைகளை விளக்குமாயினும் மயக்
குவதாய் இருக்கும். இதற்குமேல் முப்பத்திரண்டாவது - சுத்
தவித்தியாதத்துவம். இதற்குமேல் முப்பத்துமூன்றாவது - ஈசர
தத்துவம். இந்தச் சுத்தவித்தியா தத்துவத்தில் சுத்தகோடி
மகாமந்திரங்களும் காமிகமுதலிய இருபத்தெட்டாகமங்களும்
சித்தாந்தசாத்திரத்தால் பூசிக்கப்படாநின்ற நந்திமுதலிய
கணநாதர் எண்மரும் இந்திரன் முதலிய உலகபாலகரும்
வச்சிரமுதலிய இவர்கள் ஆயுதமும் இருக்கும். ஈசரதத்துவத்
தில் அனந்தர்முதலிய வித்தியேசரர் எண்மரும். இருப்பர்.
இவர்களுள் அனந்ததேவர் ஏனைவித்தியேசரருக்கும் சுத்த
வித்தியாதத்துவவாசிகட்கும் மற்றவர்களுக்கும் தலைவராய்
மாயையைக்கலக்கி மாயாதத்துவபுவனங்களை உண்டாக்கு
வர். இந்த அனந்தர் - பரமசிவத்திற்கு வேராய் அதிகார
மலம் ஒன்றுஉடையவராய் இருப்பர். பாகம் வந்தகாலத்திற்
பரமசிவத்தின் அருளால் பரமுத்தியை அடைவார். ஆண
வம் - கன்மம் - என்னும் இருமலம் உள்ளபிரளையாகலருள் மல
பரிபாகம் உடையோராய் நிரதிகரணமாய்ப் பரமசிவன் அ
னுக்கிரகம் செய்யப்பெற்றவர் நூற்றுப்பதினெட்டு உருத்தி
ரர் உளர் - இவருள் ஸ்ரீகண்டஉருத்திரன் மத்தியப்பிரளைய
முடிவில் பிரகிருதிதத்துவத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டதத்துவங்களை

சித்தாந்தப்பிரகாசிகை.

யும் புவனங்களையும் உண்டாக்கி ஆணவம் - கன்மம்-மாயை
என்னும் முன்றுமலம் உடைய சகலருள் ஞானத்தாலும்
யோகத்தாலும் தவத்தாலும் தியானமுதலியவற்றாலும் சிற
ந்தவரைப்பிரமபதம் - விண்டுபதங்களில் இருத்துவர். இந்த
ஸ்ரீகண்ட உருத்திரர் மத்தியப்பிரளைய காலத்தில் அராகதத்
துவத்தில் இருப்பார். பின்பு-படைப்புக்காலத்தில் சுத்தாத்து
வாக்களைப் படைத்துப் பிரமாவும் விண்டுவும் செய்யும் சிரு
ட்டிகளை அதிட்டித்து நின்று கீழ்ப்பட்ட புவனேசுரரையும்
முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களையும் பிரமாண்டமுதலிய அண்
டங்களையும் உண்டாக்குவர். பிரமாண்டத்தில் பதினாங்குபுவன
ம்சகலருக்கிருப்பிடமாம். முன்சொன்ன உருத்திரருள் நூறு
உருத்திரர் பாஞ்சபௌதிகமான பிரமாண்டத்திற்குக் காவலா
யிருப்பார், பிரமா விட்டுணுச்சுருட்டனேகூட குணதத்துவத்
திலிருக்கும் ஸ்ரீகண்ட உருத்திரர் மத்தியப்பிரளையம் வரை
யும் அதிகாரஞ்செய்துகொண்டிருந்து பின்பு அந்தப் பிரமா
விட்டுணுக்களையும் ஒடுக்கிக்கொண்டு தாம் மிச்சிராத்துவா
வில் அராகதத்துவத்தில் இருப்பார். இவரோடேகூடவீரபத்திர
ரும் இருப்பார். பிரகிருதிமத்தகத்தில் எட்டுஉருத்திரர் இருப்
பார். சலைமத்தகத்தில் எட்டுஉருத்திரர் இருப்பார். இவர்களோடு
முன்சொன்ன ஸ்ரீகண்டர்-வீரபத்திரர்-சதஉருத்திரருமாக நூற்
றுப்பதினெட்டு உருத்திரரும் பரமசிவன் அனுக்கிரகத்தால் பர
முத்தியை அடைவர். இந்த நூற்றுப்பதினெட்டுஉருத்திரரும்
மலபரிபாகத்தால் தீக்கைபெற்றுப் பரமசிவன் அருளால் பதங்
களைப்பெற்றவர். சுத்தவித்தியாதத்துவங்களில் இருப்போர் மல
பரிபாகத்தால்பரமசிவன் அருளால் பதம்பெற்றவர். இந்தச்சுத்
தவித்தியாதத்துவவாசிகள் சரீரமும் வித்தியேசரர் சரீரமும்-
வைந்தவம். நூற்றுப்பதினெட்டுஉருத்திரர்சரீரம்-மாயேயம்.

பிரமா விட்டுணுமுதலியோர்சரீரம்-பிரகிருதிசம்பந்தம். பரம
சிவனுடைய எல்லாத்திருமேனியும் நூற்றுப்பதினெட்டு உருத்
திரர்வடிவும் வித்தியேசரர்வடிவம்போலத் தியானிக்கப்படும்.
பிரமாவிட்டுணுசரீரம்-பிராகிருதமாகலானும்முன்பரமசிவன் அ
னுக்கிரகம் இல்லாமையானும் இவர்கள் சரீரம்போலப் பரமசி
வனைத் தியானிக்கலாகாது. பிரமவிட்டுணுக்கள்பதம்-பசுத்தா
னம். உருத்திரர்பதம்நசுரர்பதம்இரண்டும்-பதித்தானம். இந்த
நசுரதத்துவதிற்குமேல்சதாசிவதத்துவம். இதற்குமேல்சத்தித்
த்துவம். இதற்குமேல்சிவதத்துவம். இந்தமூன்றுதத்துவமும்-
பரமசிவனுக்குமுறையே அதிகாரத்துவம்- போகத்துவம்-இல
யத்துவம்-எனப்பெயர் பெறுவதற்கு நிமித்தமாயிருக்கும். இந்
தத்தத்துவங்கள் மூன்றினும் பரமசிவன் ஒழிய வேறே கிருத்
தியஞ்செய்யும் ஆன்மாக்கள் இல்லை. இலயம்-போகம்-அதி
காரம்-என்னும் பதங்களை விரும்பிச் சாதகதீக்கைபெற்று மர்
திரங்களைச்சாதித்த சாதகர்பின்பு பரமசிவன் அருளால் அந்தப்
புவனத்தையடைந்து போகம்நுகர்ந்து வைராக்கியம் வருமள
வாதல்மகாசங்காரவருமளவாதல்இருந்து பின்புவித்தியேசுவர
ருடனேகூடப் பரமுத்தியைப்பெறுவர். சுத்தவித்தியாதத்து
வத்தில் அகரமுதலிய ஐர்பத்தோரக்கரமும் காமிகமுதலிய
இருபத்தெட்டுச் சங்கிதைகளும் வைகரிவடிவரூப இருக்கும்.
நசுரதத்துவத்தில் பிரணவம் இருக்கும். சதாசிவதத்துவத்தில்
சகளவிந்துவும்-சகளநாதமும்- இருக்கும். சத்திதத்துவத்தில்
சூக்குமை-என்னும் பெயருடைத்தாய்ப் புத்திகாரணமாய் ஆன்
மாக்கள் தோறும் வெவ்வேறாகிய சூக்குமநாதம் இருக்கும்.
சிவதத்துவத்திற்குக்காரணம் விந்து. விந்துவுக்கும் சிவதத்து
வத்திற்கும் வேறுபாடில்லை. சிவதத்துவங்களை யதிட்டித்து
நிற்குஞ் சதாசிவருடைய சத்தி - சகளம்-சகளநிங்களம்- நித்

களம்எனவும்- வியத்தம்- வியத்தாவியத்தம் - அவியத்தம்என
 வும்- மகேசுரன்-சதாசிவன்- சிவன்எனவும்- பெயர்பெற்றிருக்
 கும். இந்தமுப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்குள் வீந்துவானது
 நித்தியமாய் வியாபகமாய் அருவமாய்ப் பரமசிவனாலே நித்தி
 யம்அதிட்டிக்கப்படுவதாய்ச்சொல்வடிவும்பொருள்வடிவுமாய்
 நாதமுதலியவற்றின்வழியால் ஆன்மாக்களுக்கு அறிவுவிளங்கு
 தற்குக்காரணமாய் மயக்கஞ்செய்யாததாய் மாயாகாரிய
 ம்ஒழிந்த எல்லாப்பொருட்கும் உபாதானகாரணமாய்ச் சட
 மாயிருக்கும். இங்ஙனங் கூறப்பட்ட பிருதிவிமுதல் சிவதத்
 துவம்நராகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களும்-தத்துவாத் துவா.
 காலாக்கினிபுவனமுதல் அனாசிரிதபுவனம்நராகிய இருநூற்று
 முப்பத்தைந்து புவனங்களும். புவனாத்துவா. அகரமுதலிய
 ஐம்பத்தோரக்கரங்களும் - வன்னாத்துவா. வியோமவியாபி
 மந்திரவடிவான எண்பத்தொருபதமும் - பதாத்துவா. மூலப்
 பிரமாங்கங்களாகிய பதினொருமந்திரமும்-மந்திராத்துவா. நிவி
 ர்த்திமுதலிய பஞ்சகலைகளும்-கலாத்துவா. இவ்வாறுள்- கலை-
 தத்துவம்-புவனம் என்னும் மூன்று அத்துவாக்களும்-திரவிய
 வடிவாயிருக்கும். வன்னம்-பதம்-மந்திரம்என்னும் மூன்றுஅத்
 துவாக்களும்-ஒலிவடிவாயிருக்கும். இவற்றுள்-புவனம் தத்து
 வத்தைப் பற்றிநிற்கும். தத்துவம் கலையைப்பற்றிநிற்கும்-வன்
 னம்-பதம்-மந்திரம் என்னும் மூன்று அத்துவாக்களும் புவனத்
 திற்றோன்றிய சரீரங்களைப்பற்றிநிற்கும். இந்த அத்துவாக்கள்
 ஆறுக்கும் மேலாகியகாரணம் சுத்தமாயை என்னுரைக்கப்ப
 டும்.சுத்தமாயை-குண்டலினி-சுத்தவித்தியை-பிரமம்-என்பன
 ஒருபொருட்கிளவி. அங்ஙனமேஅசுத்தாத்துவாவுக்குமேலாகி
 யகாரணம்-அசுத்தமாயை என்னுரைக்கப்படும். இவ்வத்துவாக்
 ளாறும்-ஆன்மாச்சுக்குப் பரதமாயிருக்கும். ஆன்மாக்கள்

ஆறு அத்துவாவுக்கும் வேறாய் நித்தியமாய் வியாபகமாய்ச்
 சேதனமாய்ச் சரீரந்தோறும் வெவ்வேறாய் வினைக்கேச்செய்து
 வினைப்பயன்களை நுகர்வோராய்ச் சிற்றறிவுஞ் சிறுதொழிலும்
 உடையவராய்த் தமக்கொரு தலைவனை உடையவராயிருப்பர்
 இந்த ஆன்மாக்கள் பந்தவேறுபாட்டாற் சகலர் - பிரளையாக
 லர் - விஞ்ஞானகலர் என மூவகைப்படுவர். இவர்களுக்கு மா
 யாபந்தமாவது கலைமுதல் பிருதிவி ஈருன தத்துவங்களும் - புவ
 னங்களும் - புவனத்துப்பொருள்களுமாயிருக்கும். கன்மபந்த
 மாவது - சோதிட்டோமம் பிரமகத்தி முதலியவற்றால் உண்டா
 வதாய் அபூர்வம் என்னும் பெயருடைய வர்தனையாய்ப்
 புரியட்டகத்துள் புத்தி தத்துவத்தைப்பற்றிச் சுகதுக்கமோக
 வடிவாயிருக்கும். மலபந்தமாவது - ஆன்மாக்களுடைய
 ஞானக்கிரியைகளை மறைப்பதாய் ஆன்மாக்கள்தோறும்
 வெவ்வேறாய்த் தத்தம்காலவனையில் நீங்கும் அநேகசத்திக
 ளை உடைத்தாய் நித்தமாய் வியாபகமாய்ச் சடமாயிருக்கும்.
 சுத்தமாயா பந்தமாவது - வித்தைகள் வித்தியேசரர் முதலி
 யோர் சரீரங்களுக்குக்காரணமாயும், சகலர்போகம் புசித்த
 ற்குக்கருவியாகிய சூக்குமை - பைசந்தி - மத்திமை - வைகரி - என்
 னும் வாக்குகளுக்கு ஏதுவாயிருக்கும். திரோதசத்திபந்தமாவது
 மாயை - கன்மம் - ஆணவம் - வைந்தவம் - என்னும் நால்வகைப்
 பாசத்தினுடைய அநாதித்தன்மை நிகழ்வதற்கு ஏதுவாயிருக்
 கின்ற சிவசத்தியே பாசமென்று உபசரித்துக்கூறப்படும். இ
 ங்ஙனம் ஐவகைப்பந்தங்களும் கண்டுகொள்க. சுத்தாத்து
 வாவில் இருப்போர் - வைந்தவம் - திரோதம் - என்னும் இரண்டு
 பாசம் உடையர். மிச்சிராத்துவாவில் இருப்போர் - இந்த இரண்
 டுபாசத்துடனே ஆணவமும் - கன்மமும் - ஆகநான்குபாசம் உ
 டையர். அசுத்தாத்துவாவில் இருப்போர் அந்தநான்குடனே

சித்தாந்தப்பிரமாணிகை.

மாயேயமும்ங்கூட ஐவகைப்பாசமும் உடையார். இவருள்சுத்தா. த்துவாவில் இருப்போர்க்கு முத்தரைப்போல நிரதிசயஇன் பமேஅன்றித் துக்கத்தோடுகூடிய சுகதுக்கமோகங்கள் இல்லா மையால் அந்த அத்துவா சுத்தம்என்றுசொல்லப்படும்.. மிச்சிராத்துவாவில் இருப்போர்களில் நிரஞ்சனர்ஒழிப அஞ்சனமுடையோர் தம்மெல்லையளவும் முற்றுணர்வுடையராபி னும் சுகதுக்கமோகங்களுடையராதலின் அந்த அத்துவா மிச்சிரம்என்று சொல்லப்படும். அசுத்தாத்துவாவிலிருப்போர் களுள் நிரஞ்சனர் ஒழிய அஞ்சனமுடையோரில் சிலர் தம் மெல்லையளவும் முற்றுணர்வுடையோராயினும் மற்றுள்ளோ ரெல்லாம் சிற்றறிவும் சிறுதொழிலும் - சுகதுக்க மோகங்க ளும்-உடையராதலின்-இந்த அத்துவா-அசுத்தம்-என்றுசொல் லப்படும். இவற்றுள்-மாயேயமும்- வைந்தவமும்- ஆதிபந்தம் கன்மம்-பிரவாகாநாதியாய்ப் போகத்தால் அழிவதாம். ஆண வம்-மூலமாய்-அநாதிபந்தமாய்த் தன்பாகமுடிவில் பரமசிவ ன்திருவருளாகிய தீக்கையால் நீங்குவதாம். கன்மபாசம் - ஞானத்தாலும் - யோகத்தாலும் - சந்நியாசத்தாலும்-போகத் தாலும்-நசிக்கும்.

இந்தஞானமுதலாயின எல்லாம் - சாத்திரவழியால் இ டைக்கும். அந்தச்சாத்திரங்கள் லெளகிகமும் - வைதிகமும்- அத்தியான்மிசமும் - அதிமார்க்கமும் - மாந்திரமும் - எனஐ வகைப்படும்.

அவற்றுள் - லெளகிகமாவது - ஆயுள்வேசமும் - தண்ட நீதியும் - முதலாயின. இவையிம்மையிற் பலிக்கும் நூல்கள்.

வைதிசநூலாவன - வேதங்களில் இரியாகாண்டத்தை மேற்கொண்டு சோதிட்டோமம் முதலியபுண்ணியங்களாற்

பெறப்படும் துறக்கமுதலியவற்றைச் சாதிப்பதாகிய மீமாஞ்சைநூலும்-வேதம் ஒருபுருடனாற் செய்யப்பட்ட தெனச்சாதித்துப் பிரமானமுதலிய பதார்த்தங்களை ஆராய்ச்சிசெய்யும் முனிவராற்செய்யப்பட்ட நியாயநூலும் வைசேடிகநூலும் எனமுன்னுவகைப்படும். இந்தமுன்னும் இம்மையினும் மறுமையினும் பலிக்கும் நூல்கள்.

அத்தியான்மிகநூலாவது - சாங்கியம் - பாதஞ்சலம்-வேதாந்தம் - என முவகைப்படும். அவைஉபநிடதங்களை எடுத்துக்காட்டி யிருடிகளாற் செய்யப்படுவனவாய் ஆன்மஞானத்தைப் பலிப்பிக்கும்நூல்கள்.

அதிமார்க்கநூலாவது - உருத்திரர்களாற் செய்யப்பட்ட பாசுபதம்- காபாலம்- மகாவிரதம் - என்பன.

வாமமந்திரநூல்களாவது - சிவன் அருளிச்செய்த சித்தாந்தசாத்திரம்.

இவற்றுள் - மீமாஞ்சைநூல்செய்தவன் சைமினிபகவான். இந்தநூல் - வேதம் ஒருவரால் செய்யப்பட்டதன்றி நித்தியமாய் உள்ளதென்றும் - பிரபஞ்சம்நித்தமென்றும் - இட்டிமுதலிய கன்மங்கள் செய்யவேண்டுமென்றும் - கன்மம் செய்தவனுக்கு அந்தவினையே துறக்கமுதலியபலன்களைக் கொடுக்குமென்றும் - பௌதிகசரீரோந்திரியங்களுக்கு வேராய் ஆன்மாக்கள் உண்டு என்றும் ஆன்மாக்கள் பலர் என்றும் - இந்த ஆன்மாக்களுக்கு வேராய் ஈசரன் ஒருவன் இல்லையென்றும் கூறப்படும்.

இனிவைசேடிகநூலில் பிருதிவி- அப்பு- தேயு-வாயு-என்னும் நான்குபூதங்களும் நித்தியம் என்றும் - இவற்றிற்குக்

காரணம் - அவ்வப்பெயர்களால் வேறுபட்டபரமானுக்கள்
என்றும் இவற்றிற்கு வேறாய்ச்சத்தத்திற்குக் காரணமாய் நித்
தமாகிய ஆகாசம் - ஐந்தாம்பூதம்என்றும் - இதற்குவேறாய்க்
காலமும் திக்கும் - ஆன்மாக்களும் - நித்தமாய் - அருவாய் -
வியாபகமாய் - இருக்குமென்றும் - ஆன்மா - பரமான்மாவும் -
சீவான்மாவும் - என இருவகைப்படுமென்றும் - பரமான்மா -
நசுரனென்றும் - சீவான்மா - உடம்புதோறும் - வேறாய்ப்பல
வாய் இருக்கும் என்றும் இவற்றிற்கு வேறாய்ப் பலவாய் நித்
தமாய் அனுவாய் ஞானத்துக்கேதுவாய் ஆன்மாக்கள்தோ
றும் வெவ்வேறாய் இருப்பது - மனம் என்றும் - பிருதிவி - அப்பு
தேயு - வாயு - ஆகாயம் - காலம் - திக்கு - ஆன்மா - மனம் - என்னும்
இவ்வொன்பதும் திரவியம் என்றும் இவற்றிற்கு வேறுகிய
சுக்கிலமுதலியன குணபதார்த்தம் - என்றும் எழும்புதன்
முதலாயின கன்மபதார்த்தம் என்றும் - குடத்தன்மை - ஆடை
த்தன்மை யென்றாற்போலும் சாதி - சாமானியபதார்த்தம்
என்றும் - நித்தப்பொருள்களின் வேறுபாடுணர நிற்பது விசே
டபதார்த்தம் என்றும் குடத்தில் குடத்தன்மையென்றாற்
போலும் சம்மந்தம் சமவாயபதார்த்தம் என்றும் இவ்வறு
வகைப்பதார்த்தங்களுள் - ஆன்மாஎன்னும் பதார்த்தத்துக்கு
மனத்தோடுசையோகத்தால் ஞானம் உண்டாமென்றும் - அத
னானேபுண்ணியபாவங்களாகிய கன்மானுட்டானம் உண்டா
மென்றும் - அதனானே சுவர்க்கநரகங்கள் - சரீரமுதலாயின
வுளவாமென்றும் - எல்லாம்வல்லவன் - நசுரன் - என்றும் - நசு
ரனுக்கு மனத்தோடுசையோகத்தால் ஞானம் உண்டாமன்றி
இயற்கைஞானம் இல்லை என்றும் - இவ்வாறுபதார்த்தங்க
ளுடைய பொதுவியல்பு - வேற்றியல்புகளை யறியும் ஞானத்
தால் ஆன்மாக்களுக்குக் கன்மம்நசிக்குமென்றும் - கன்மம்

நசிக்கவேமனதோடுசையோர்கத்தால் தோன்றும் ஞானம்இன்
றிப்பாடாணம் போற்கிடப்பர்அதுவே முத்தியென்றும் - வே
தம் ஈசரனாற் கூறப்படடதென்றும்-சொல்லப்படும்.

இனி நியாயநூலில்-பிரமானமுதலிய பதார்த்தங்கள்
பதினாறு என்றும் - பதார்த்தஇலக்கணமும் - முத்திலக்கண
மும்*- வைசேடிகநூலிற் கூறியவாறே என்றும் ஈசரன்செய்
விப்பன் - என்றுங் கூறப்படும். இவ்விரண்டுநூலுஞ் செய்
தார். தணநாதரும்-அக்கபாதரும்- எனஉணர்க.

இனிச்சாங்கியநூலில் - பிரகிருதி-நித்தமாய் - வியாபக
மாய்ச் சடமாய் - எல்லாப்பொருட்குங் காரணமாய்ச் சாத்து
விகம்- இராசதம் - தாமதம் -என்னுமுக்குணங்களுஞ் சமமாய்
நின்ற அவதரமாய் - அருவாய் - இருக்கும் என்றும் - இந்தப்
பிரகிருதி -உபச- ம் - தத்துவம்-என்றும் இந்தப்பிரகிருதியின்
காரியம் புத்திதத்துவ. முதற்பிரகிருதிதத்துவம் - ஈராக இரு
பத்துமுன்றுதத்துவம் என்றும் - இந்த இருபத்து நான்கு
தத்துவங்களுக்கும் வேறாய் நித்தமாய் - வியாபகமாய் - அரு
வாய்-நானாபேதமாய் - முற்றுணர்வும்-தொழிலுமின்றி - அறி
வுமாத்திரமாயிருக்கும் ஆன்மாக்கள் - இருபத்தைந்தாம் - தத்
துவம் என்றும் - இந்த ஆன்மாக்களுக்கு முத்திகாலத்தும்-
பெத்தகாலத்தும் - வேற்றுமைஇல்லை என்றும் சொருபத்தில்
அழுக்கு இல்லை என்றும் - அநாதியே புத்தியைச்சார்ந்த
அவித்தை வசத்தால் சுகதுக்கஞானம் தோன்றும் என்றும்
• அதனால் பெத்தன் ஆயினானென்றும் - பிரகிருதியையும் புரு
டனையும் - பருத்தறியும் - விவேகஞானத்தால் அவித்தைநீங்
கவே - முத்திஎன்றும் - ஆன்மாக்களுக்கு வேறாய் ஈசரன்
ஒருவன் இல்லை என்றும் கூறப்படும். இந்தநூல்செய்தவன்
கபிலமுனி.

சித்தாந்தப்பிரகாசிகை.

இனிப்பாதஞ்சலநூலில் பிரகிருதியும் - பிரகிருதங்களும் ஆன்மாக்களும் - பெத்தமுத்திகளும் - சாங்கியநூலிற் கூறியவாறே என்றும் - விவேகஞானம்போல யோகமும் யோகாங்கமும் - முத்திக்குக்காரணம் என்றும் - இருபத்தாறும் தத்துவம் ஈசரன் ஒருவன் உண்டென்றும் அவன் எல்லாவற்றையும் அதிப்டித்து நின்று செய்வோனாகலானும் ஆன்மஞானத்தை உபதேசிப்பவனாதலானும். ஆன்மாக்களுக்கு வேறு என்றுங் கூறப்படும். இந்த நூல் செய்தவன் பதஞ்சலிபகவான்.

இனி வேதாந்தவாதிகள் பாற்கரியனும் - மாயாவாதியும் சத்தப்பிரமவாதியும் - கிரிடோப்பிரமவாதியும் - என நான்கு வகைப்படுவர்.

இவ்ருள் - பாற்கரியர் - ஈசர்நரர் . விலங்குமுதலிய சடசித்துக்களெல்லாம் - பிரமத்தினுடைய பரிணாமம் என்றும் - இந்தப்பிரமம் - சச்சிதானந்தமாய் - நித்தமாய் - வியாபகமாய் - இருக்கும் அதுவே ஈசரன் என்றும் - பரிணமித்து விகாரப்பட்டதை அறியாமையினால் பந்தமாயிற்று என்றும் பாரமார்த்திகத்தில் ஒருபொருளே என்றும் - வேதாந்தஞானத்தால் சரீரத்திற்கு வேருகிய ஆன்மரூபம் விளங்கும் என்றும் அதுவே பரப்பிரமம் என்றறிந்து அதன்கண் இலயித்தலே முத்தி என்றும் கூறுவர்.

இனி மாயாவாதிகள் - முன் சொன்ன பிரமமே பாரமார்த்திகத்திலே மெய்ப்பொருள் என்றும் - அது ஒழிந்து காணப்பட்ட பொருளெல்லாம் இப்பியில் வெள்ளிபோலப் பொய்ப்பொருள் என்றும் - சகத்திற்கு உபாதானம் மாயை என்றும் - அந்த மாயை பிரமம்போல மெய்ப்பொருளும் அன்று முயற்கோடு

போலப் பொய்ப்பொருளும் அன்று என்றும் - மாயைக்குவே
ருகப் பிரமசொருபம்நான் என்றும் வேதாந்தஞானத்தால் அறி
வது முத்தி என்றும் கூறுவர்.

இனிச்சத்தப் பிரமவாதிகள் - காரணமான பரப்பிரமம்-
பிரளையகாலத்தில் சத்தவடிவாயிருக்கும் என்றும் சட்சித்துக்
களாய்த் தோன்றியழியும் எல்லாப்பொருள்களும் சத்தத்தி
னுடைய விகாரம் என்றும் - சத்தரூபமே முழுதும் என்றறி
வது முத்தி என்றும் கூறுவர்.

இனிக்கிரிடோப்பிரமவாதிகள் - முன்கூறப்படும் பிரம
மேநான் என்றும் - நான் ஒருபடித்தன்றிப் பல்வகையாய்
நானாவிதமான விகாரப்பொருள்களோடுங் கூடிவிளையாடுகின்
றேன் என்றும் இவ்வாறு அறிகிறதே முத்தி என்றும் கூறுவர்.

இந்த நான்குமதங்களுக்கும் - நூல்செய்தவன் வேத
வியாசன் என அறிக.

மீமாஞ்சை-வைசேடிகம் - நியாயம் - சாங்கியம் - பாதஞ்
சலம் - வேதாந்தம் - என்னும் இவ்வாறு நூலும் வைதிகசாத்
திரங்கள்.

இவ்வாறுள் - வேதாந்தம் ஒன்றுமே அத்துவிதநூல்
ஏனை ஐந்தும் பேதநூல்கள்.

இந்த அறுவகைநூலும் அன்றி வேதத்திற்குப் புறமான
நூல்கள் நாத்திகநூல்கள்.

அவையாவன - பௌத்தம் - அருகதம் - உலோகாயதம்-
என மூவகைப்படும்.

அந்த மூன்றினுள் - உலோகாயத நூலில் காட்சி ஒன்றே பிர
மாணம் என்றும் - காட்சிப்பொருளாகிய - பிருதிவி - அப்பு-

தேயு - வாயு - என்னும் நான்குமே மெய்ப்பொருள் என்றும் இந்த நான்கு பூதக்கூட்டமான சரீரமே ஆன்மா என்றும் - உடல் வளர அறிவு வளரும் உடம்புதேய அறிவுதேயும் என்றும் ஈசரன் என்று ஒருவன் இல்லை என்றும் - இம்மையில் சுகதுக் கங்களே சுவர்க்க நரகங்கள் என்றும். சரீரம் நசித்தால் மேலைச் சூ ஆவதொருவினை இருப்பது இல்லை என்றும் ஆதலால் உடம்பிற்கு வேறாய் ஆன்மா ஒருவன் இல்லை என்றும் கூறப்படும். இந்த உலோகாயத நூல் செய்தவன் பிரகற்பதிபதவான்.

இனி பௌத்தநூலில் - பிருதிவு முதல் புத்தி தத்துவம் ஈருகத்தத்துவம் இருபத்துமூன்று என்றும் இவற்றுள் புத்தி தத்துவம் - பிரதானம் என்றும் - பாஞ்சபௌதிகம் ஆன சரீரத்தில் புத்திதத்துவம் உளது என்றும் இந்தப்புத்திதத்துவமுதலிய எல்லாப்பொருளும் கணபங்கம் என்றும் இவ்வாறன் றித் திரமாகிய ஆன்மா என்பதும் - ஈசரன் என்பதும் - இல்லை என்றும் கூறப்படும். இந்த நூல் செய்தவன் - ஆதிபுத்தன். இந்தநூலிற் கூறப்படும் முத்தியாவது - தண்ணீர் ஓட்டம்போல அறித்தியமாய் அனுபவிக்கப்படும் ஞானசந்ததியே. மோக்ஷமாம். இன்பதுன்பத் தொடர்ச்சியின்றிச் சத்தமான ஞானசந்ததியே. முத்தியென்பர் சிலர். முறைமுறையாய் வளரா நின்ற தீபம் - எண்ணையும் திரியும் தேய்ந்தவிடத்துக் கெடுவதுபோல ஞானசந்ததியினது நாசமே முத்தியென்பாரும் உளர்.

இந்தப் பௌத்தர் சௌத்திராந்திகன் - வைபாடிகன் - மகாயானிகன் - மாத்தியமிகன் என்று நால்வகைப்படுவார்கள்.

இவருள் ஒரு சாரார் காணப்படும் பொருளெல்லாம்-
அசத்தியம் - ஞானசந்ததி ஒன்றுமே சத்தியம் என்பர்.
மற்றொரு சாரார்-இந்தப் பொருள் அனைத்தும் சத்தியமே கண-
பங்கம் என்பர்.

இனி ஆருகதநூலில் - ஆருகத நூல்செய்தவன் - ஆருக-
ன்னென்றொரு கடவுள் அநாதியே உள்ளவன் என்றும் - சீவன்
என்றொரு பதார்த்தம் - அநாதியே குற்றமுடைத்தாயிருக்கும்
என்றும் - இந்தச்சீவன் தூலதேகம் தேய்த்தேயும் - உள-
வளரும் என்றும் - மற்றை இந்திரியங்களும் உள என்றும் - இ-
வையெல்லாம் அத்திகாயம் - அநாத்திகாயம் என்று வழங்கப்-
படும் என்றும் ஆருகதநூற்பொருள் ஞானத்தாலும் அந்த-
நூலிற்கூறும் சுடுபாறையிற் கிடத்தல்முதலிய தவங்களா-
லும் சீவன் உயிர்க்கொலைமுதலிய பாவங்கள் நீங்கி ஆருகன்
போலக் குற்றந்தீர்ந்தவன் ஆவனென்றும் இந்தநூலும் இந்தப்-
பதார்த்தம் உண்டோ இல்லையோ என்று வினாவினால் உண்-
டாம். இல்லையாம். உண்டும் இல்லையுமாம். என்று மூவகை
யாற்சொல்லப்படும் என்றும் கூறப்படும்.

உலோகாயதன் - பெளத்தன் - சமணன் என்னும் இம்மூவரு-
ம் - ஆசாரமில்லிகளாகிய நாத்திகர் - ஈசரன் என்று அநாதிப்பொ-
ருள் ஒன்றில்லை என்பர்.

இந்தமதம்முன்றும் வேதத்திற்குப்புறம்.

இவற்றிற்கு முன்கூறப்பட்ட ஆறுநூல்களும் வைதிக-
நூல்கள்.

இவ்வாறுக்கும் பிறப்பிடமாகிய வேதங்கள் - இருக்கும் - எசு-
ரும் - சாமமும் - அதர்வணமும் - எனநால்வகைப்படும்.

சித்தாந்தப்பிரகாசிகை.

இவைகளுக்கு அங்கமாவன - சந்தசம்-கற்பஞுத்திரமும் - சிக்
கையும்-வியாகரணமும்-நிருத்தமும்- சோதிடமும்-என அறுவ
கைப்படும்.

வேதத்திற்கூறப்படும் விதிவிலக்குகளைப்பற்றிப் பிராமணர்மு
தலிய சாதிகளையும்-பிரம்சாரிமுதலிய ஆச்சிரமங்களையும் விதிப்
பதும்-உபநிடதங்களைப்பற்றிப்பிரகீருதி-புருடன்-ஈசரன் இலக்
கணங்களைக்கூறாவதும் வேதத்திற்பிற்பெறப்படும் - ஒழுக்கம்-
வழக்கு-தண்டங்களை நியமிப்பதும் செய்வனவாகிய மனுமுத
லிய தருமசாத்திரங்கள் பதினெட்டுவகைப்படும். இந்த மிரு
திகளைச்செய்தவர் மனுமுதலிய இருடிகள்.

இனிவாசுதேவனாற்செய்யப்பட்ட பாஞ்சராத்திரத்தில்-இரு
பத்துநான்காம் தத்துவமாகிய குணதத்துவத்திற்குமேல் இரு
பத்தைந்தாம் தத்துவம்- வாசுதேவன் என்றொருபரம்பொருள்
உண்டென்றும்-அந்தப்பரம்பொருளினின்றும்- கிருட்டினனும்-
அனிருத்தனும்-மகாதத்துவசனும்-ஒளகிணையனும்என்று நான்
குவியூகங்கள் சகத்தைப்படைத்தற் பொருட்டுத் தோன்றும்எ
ன்றும்-இந்தநான்கு வகுப்பினால் சடமும் சித்தமும் ஆகிய எல்
லாஉலகும்- படைக்கப்பட்டன என்றும் - வேதாந்தவாதிகள்
நால்வரில் - பரிணாமவாதி சொல்வதுபோல எல்லாம் வாசு
தேவன்வடிவு என்றும் - வேதங்களில்- உறுதிப்பயன் இல்லை-
பாஞ்சராத்திரத்தில்-உறுதிப்பயன் உண்டென்றும்- ஆகையாற்
பாஞ்சராத்திரத்தின் முறையே தீக்கைசெய்துக்கொண்டு வாசு
தேவனைவழிபட்டு அவன்வடிவில் இலயம் ஆதலேமுத்தி என்
றும் கூறப்படும்.

இனி இதிகாச புராணங்களில் - வைதிககன்மங்களும்-
சாங்கியம் - பாதஞ்சலம் - பாஞ்சராத்திரம் - பாசபதம் - சை

சித்தாந்தப்பிரகாசிகை-

வம் - என்னுமிவற்றிற்கூறும் பொருள்சனும் - தோற்ற வொடுக்
கங்களும் - பாரம்பரியங்களும் - மனுவந்தரங்களும் - பாரம்பரி
யக்கதைகளும் - கூறப்படும்.

இதிகாசமாவது - மகாபாரதம்.

புராணங்கள்-பதினெட்டுவகைப்படும்-இவற்றிற்குக்கருத்
தன்-வேதவியாசன்- இருபத்தைந்தாம்தத்துவம் - ஆன்மான்
றும்-தீக்கையான்முத்திஎன்றும் - புராணங்களிற்கூறப்படும்.

இனி அதிமார்க்கநூல் முன்றனுள் பாசுபதநூலில் ஆன்
மாக்கள் பலவாய் நித்தமாய்வியாபகமாய்க் காரணகாரிய சை
யோகத்தால் தோன்றும் ஞானத்தால் தனித்தனி வேறுபாடு
டையனவாய் இருக்கும்என்றும் - இவ்வான்மாக்களுக்கு ஆண
வம், இல்லைஎன்றும் மாயைகன்மங்கள் என்று இரண்டுபாச்சங்
கள் உண்டுஎன்றும்பாசுங்களால் சுததுச்சங்களை அனுபவிக்கும்
என்றும்-வைராக்கியமுண்டாய்ச் சாத்திரத்தில் கூறியபடியே
தீக்கைபெற்ற ஆன்மாவினிடத்துப் பரமேசுரனுடைய ஞானமு
தலிய குணங்கள் சங்கிராந்தமாய்ப்பற்றும்என்றும் - அப்பொ
ழுது குடும்பபாரத்தைப் புத்திரரிடத்து வைத்துவிட்டுத் துறவ
றத்திற் செல்லுவார்போல ஈசுரனும் தன்னுடைய ஞானம்முத்
தனிடத்துச்சங்கிரமிக்கச்செய்து தன்னதிகாரத்து ஒழிவுபெற்
றிருப்பனென்றும்-கூறப்படும்.

இனி மகாவிரதநூலில் பாசுபதர் கூறியமுறையே மாயை
கன்மங்களுடன் ஆணவமலமும்உண்டென்றும் ஆன்மாக்களுக்
குப் பெத்தத்தும் முத்தியினும் ஞானசத்தியேயன்றிக் கிரியா
சத்தி இல்லைஎன்றும் சாத்திரத்திற்கூறியபடியே தீக்கைபெற்
று எலும்பணிதல் முதலிய சரியைகளை அனுபவிப்பேரார்முத்த

சித்தாந்தப்பிரகாசிகை.

ராவொன்றும்-இந்தமுத்தருக்குக்கேவலம் ஞானசத்திமாத்திர
மேஉண்டு. ஞானம் கிரியைஎன்னும் இரண்டிசத்தியும் பரமே
சுரன் ஒருவனுக்கேஎன்றும்கூறப்படும்.

இனிக்காபாலிகநூலில் ஆன்மஇலக்கணமும் பந்தஇலக்
கணமும் பாசபதர்மகாவிரதர் கூறியபடிஎன்றும் சாத்திரத்தி
ற்கூறியமுறையே தீக்கைபெற்றுத்தினந்தினம் பச்சைக்கொடி
ஒன்றுபிடித்துக்கொண்டு மனிதர்தலையோட்டில்பிச்சையேற்று
உண்ணவேண்டும்என்றும் மகாவிரதர்கூறியமுறையே முத்தி
என்றும் கூறப்படும். பாசபதம்-மகாவிரதம்-காபாலிகம்-என்
னும்- அதிமார்க்கசாத்திரம் மூன்றும் மாயை-வித்தை-காலம்-
என்னும் தத்துவங்களில் இருக்கும் உருத்திரர் மூவராற் செய்
யப்பட்டன.

இனி மறுமையிற்பலிக்கும் சித்தாந்தசாத்திரத்தை இம்மை
யிலேதெளிவிப்பனவாய்க் காருடம்- தக்கிணம்-வாமம் -பூதம்-
எனநான்குநூல்கள் உள்ளன அவை தற்புருடம் அகோரம்
வாமம் - சத்தியோசாதம் - எனக்கீழ் உள்ள நான்குமுகங்க
ளால் பரமசிவன் அனுக்கிரகஞ்செய்யப்பெற்று அந்தப்பெ
யர்கொண்ட விஞ்ஞானகலர் நால்வராற் செய்யப்பட்டன.

இவற்றுள்-காருடதந்திரத்தில் தற்புருடமே பிரமரூபமாகத்
தியானம்கெய்து பூசிக்கற் பாற்று எனக்கூறப்படும். இந்தநூ
லில் எவ்வகைப்பட்ட பிணியும் கண்கூடாகத்தீர்க்கும் மந்தி
ரங்களும் மருந்துகளும் கூறப்படும்.

இனித்தக்கிணதந்திரத்தில் அகோரமேபிரமரூபமாகத் தி
யானம்கெய்து பூசிக்கற்பாற்று என்றும் யோகத்தை அனுட்
டித்துப்பரமசிவனைக் காணவேண்டும் என்றும் கூறப்படும்
பகைவரைவெல்லுதற்கு மந்திரங்களும் இதனுள்கூறப்படும்.

இனிவாமதந்திரத்தில் வாமதேவமே பிரமரூபமாகத்தி யானித்துப் பூசிக்கற்பாற்று என்று கூறப்படும் இதனுள் இர சவாதம் முதலியனவும் கூறப்படும்.

இனிப்பூததந்திரத்தில் சத்தியோர்சாதமே பிரமரூபமாக த்தியானித்துப் பூசிக்கற்பாற்று என்கூறப்படும். பூதப்பி றோதப்பிசாசுகளை ஒட்டும் மந்திரங்களும் மருந்துகளும் இத னுள் கூறப்படும்.

இனிச் சத்திதத்துவத்தில் வசிக்கும் ஓர் ஆன்மாவால் செ ய்யப்பட்டது-சாத்தனூல். இந்தத்தந்திரத்தில் பாற்கரிய வே தாந்திபோலச் சடசித்துக்கள் எல்லாம் சத்தியின் பரிணாமம் என்று கூறப்படும்.

இனிக் கௌளம்-யாமளம்-முதலிய தந்திரங்கள்-மச்சேந் திரநாதர் முதலிய மானுடசித்தரால் செய்யப்பட்டன.

இனி உலோகாயத ஞானிகள்-பிருதிவி-அப்பு-தேயு-வாயு என்னும் நான்கு பூதங்களையும் அறிந்தமையால் அவர்களுக்கு அவற்றின் கீழ்ப்பட்ட புவனங்களில் பிறவி ஒழியும்.

ஆருகதருக்குக் குணதத்துவத்தின் கீழ்ப்பட்டதத்துவங் களில் பிறவிஒழியும்.

நையாயிக வைசேஷியர்களுக்குப் புத்திதத்துவவளையும் பிறவி ஒழியும்.

புத்தருக்குப் புத்திதத்துவத்தின் கீழ்ப்பிறவிஒழியும்.

சாங்கியருக்குப் பிரகிருதியையும் புருடனையும் விவேகி த்தறிதலால் பிரகிருதிவளையும் பிறவிஒழியும்.

பிரகிருதிக்குமேற்பட்ட மிச்சிராத்துவாக்களை அறியா
மையால் கன்மசேடம் உடையவர்கள் ஆதலான் இவர்களுக்
குவிஞ்ஞான கேவலத்தன்மை வராது.

பாஞ்சராத்திரிகளுக்குப் பிரகிருதிக்குக்கீழ்ப்பட்ட பிற
விஷயமும்:

வேதாந்திகள் புருடதத்துவத்தை அடைவர்.

பௌராணிகர் ஆராகதத்துவத்தை அடைவர்.

காபாலிகர் காலதத்துவத்தை அடைவர்.

பாசுபதர் மாயாதத்துவத்தை அடைவர்.

மகாவிரதர் வித்தியாதத்துவத்தை அடைவர்.

காருடம்-தக்கிணம்-வாமம்-பூதம்-என்னும் தந்திரங்களில்
தீக்கைபெற்றவர் - சத்திதத்துவத்திலுள்ள நிவிர்த்தி - பிரதிட்
டை-வித்தை-சாந்தி-என்னும்புவனங்களை முறையே அடைவர்.

சுத்தமாகிய சாத்தநூலார் சத்திதத்துவத்தை அடைவர்.

கௌளம் - யாமளம் முதலிய சாத்திரங்களில் பெண்பு
ணர்ச்சி கொலைமுதலியன உண்மையால் இவர்கள் பிசாசப
தத்தை அடைவார்கள்.

இனிச்சித்தாந்தசாத்திரமாவன - விந்துவினின்றும் நாதம்
தோன்றிவிந்துவும் பிரணவமும் வன்னங்களும் ஆகமுறையே
பரிணமித்து அனுட்டுப்புச்சந்தசாய்ச் செய்யப்பட்டன.

அவை சிவபேதமும் உருத்திரபேதமும் என இருவகைப்
படும்.

விஞ்ஞானகலரில் பாமசிவன் அனுக்கிரகத்தைப்பெற்ற
பிரணவர்முதலிய பெயருடைய பத்துச்சிவன்களுக்கும் சத்தி

யோசாதம்-வாமதேவம் என்னும் திருமுகங்களான் அருளிச் செய்த காமிகமுதலிய அபரஞானம்பத்தும் சிவபேதம் எனப்படும்.

இவ்வாறு பரமசிவன்பால் உபதேசம்பெற்ற உருத்திரர் பதினெண்மருக்கும் அகோரம் - தற்புருடம் - ஈசானம் - என்னும் திருமுகங்களான் அருளிச்செய்த விசயம்முதலிய பதினெட்டும் உருத்திரபேதம் எனப்படும்.

இந்தஇருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களுக்கும் ஒவ்வொன்றிற்குக் கோடிகிரந்தமாக இருபத்தெட்டுக்கோடி கிரந்தங்களாம்.

இந்தச்சைவாகமம் இருபத்தெட்டிற்கும் சித்தாந்தம் என்றுபெயர்.

இவை ஞானபாதம் - யோகபாதம் - கிரியாபாதம் - சரியாபாதம் என்றுதனித்தனி நான்குபாதங்கள் உடையனவாய் இருக்கும்.

இவற்றுள் ஞானபாதத்தில் பரமசிவனுடைய சொரூபமும் விஞ்ஞானகலர்- பிரளையாகலர்- சகலர் என்னும் ஆன்மாக்களின் சொரூபமும்-ஆணவம்-காமியம்-மாயேயம்-வைந்தவம் திரோதானசத்தி-என்னும் பாசங்களின்சொரூபமும் சத்தியின் சொரூபமும் சிவதத்துவமுதல் பிரகிருதி தத்துவம் வரை முப்பத்தாறு தத்துவங்களினது உற்பத்தியும் இவை ஆன்மாக்கள் போகம் புசிக்கைகக்குக் கருவியாம் முறைமையும் புவனங்கள் புவனேசுரர் சொரூபங்களும் - புவனங்களின் யோசனைப்பிரமாணங்களும்-ஆதமப்பிரளையம் - மத்திமப்பிரளையம் மகாப்பிரளையங்களின்சொரூபங்களும் அந்தப்பிரளையங்களின் பின்னர்ச்

சிருட்டியாம் முறைமையும் பாசுபதம்-மகாவிரதம் - காபாலிகம் முதலிய மதங்களின் சொரூபங்களும் கூறப்படும்.

இனிச்சிரியாபாதத்தில் மந்திரங்களினது உத்தாரணம்-சந்தியாவந்தனம் - பூசை-செபம்- ஓமங்களும்- சமயம்- விசேடம்-நிருவாணம் - ஆசாரியாபிடேகங்களும் - புத்திமுத்திகளுக்கு உபர்யமான தீக்கையும் கூறப்படும்.

இனி யோகபாதத்தில் இந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் - தத்துவேசுரரும் - ஆன்மாவும் - பாமசிவனும்-சத்தியும் சகத்திற்குக் காரணமான - மாயை - மாமாயைகளைக் காணும் வல்லமையும் - அணிமாதி சித்திகள் உண்டாம் முறைமையும்-இயமம் - நியமம் - ஆசனம் - பிராணாயாமம்- பிரத்தியாகாரம்-தாரணம் - தியானம் - சமாதிகளினுடைய முறைமையும் - மூலாதார முதலிய ஆதாரங்களின் முறைமையும் கூறப்படும்.

இனிச்சிரியாபாதத்தில் பிராயச்சித்த விதியும் பவித்திர விதியும் சிவலிங்க இலக்கணமும் உமாமகேசுரர் முதலிய வித்தாவித்த இலிங்கங்களின் இலக்கணமும் நந்திமுதலிய கணநாதர் இலக்கணமும் - செபமாலை - யோகபட்டம் - தண்டம் - கமண்டலம் - முதலியவற்றின் இலக்கணமும் - அந்தியேட்டிவிதியும் சிரார்த்த விதியும் கூறப்படும்.

சமயதீக்கை பெற்றோர் உருத்திரபதம் அடைவர். வீசேடதீக்கை பெற்றோர் மகேசுரபதம் அடைவர். ஈண்டு உருத்திரபதம் என்றது குணதத்துவ மத்தகத்தில் இருக்கும் உருத்திரர் பதமே ஆம்.

ஈசுர பதம் என்றது - பிரகிருதிக்குமேல் மிச்சிராதத்துவாவில் முந்தின தத்துவம்ஆன அராகதத்துவ பதமேஆம்.

சித்தாந்தப்பிரகாசிகை.

நசுரனால் அதிபுக்கப்படுவதாகலான் அந்தத் தத்துவக்
தை அடைவதே நசுரபுத்ததை அடைவது என்று சொல்லப்
படும்.

சாங்கியம் - பாஞ்சலம் - வேதாந்தம் - பாஞ்சராத்தி
ரீங்களில் கூறும் வழிக்கு மேற்பட்ட நிருவாண தீக்கையைப்
பெற்றவர் - பரமசிவனோடு சாமியமான முத்தியை அடைவர்.

இனி நிருவாணதீக்கை - சத்தியநிருவாணம் - அசத்திய
நிருவாணம் - என இருவகைப்படும்.

அவற்றுள் - சத்திய நிருவாணதீக்கை பெற்றோர் - தீக்
கை பெற்றபோழ்தே சரீரம் நீங்கி முத்தியைப் பெறுவர்.

அசத்திய நிருவாணதீக்கை பெற்றோர் - தீக்கையில் - சஞ்
சிதமும் - ஆகாமியமும் - சோதித்துச் சரீரம் நிற்பதற்கு ஏது
வாய்ப் புதிக்கப்படும் பிராரத்த கன்மம் சோதிக்கப்படாமையால்
ஆயுள் முடிவில் சரீரம் நீங்கி முத்தியை அடைவர்.

சாதகதீக்கைபெற்றுச் சிவபக்தி சிவபூசைசெய்து கொ
ண்டு பின்பு வித்தியேசுரர் முதலியோர் பதங்களை விரும்பின
வர் அந்தப்பதங்களைப்பெறுவர்.

அப்பதங்களில் இருப்பவர்க்குள் பற்றற்றவர் அப்பொ
ழுதே முத்தியை அடைவர் அல்லாதார் மகாசங்காரகாலத்து
முத்தியைப்பெறுவர்.

நிர்ப்பீசதீக்கையாவது - தீக்கைசெய்ததன்பின் அனுட்
டிக்கப்படும் சந்தியாவந்தனம் சிவலிங்கார்ச்சனை முதல் ப
சமயாசாரங்களைத் தீக்கைசெய்யும்பொழுதே சோதித்து ஒழிப்
பது ஆகலான் பாலர் - வாலீசர் - விருத்தர் பனிமொழிபார் - பல
போகத்தவர் வியாதிப்பட்டவர்க்குப் பண்ணுவதாம்.

சபீசதீக்கையாவது-வல்லமையுடைய சமயிபுத்திரர் சா
தகாசாரியர்க்குப் பண்ணுவதாம். இந்தத்தீக்கையில் சஞ்சிதம்
ஆகாமியம் என்னும் இருவகைக்கன்மங்களும் இந்தக்கன்மங்
களுக்கு ஈடான எல்லாச்சரீரங்களும் சுத்திப்படும். சரீரம்
இல்லாமையால் போகங்களும் நசிக்கும் இந்தச்சரீரங்களுக்கு
ஏதுவானபிராரத்தகன்மம் சுத்திப்படாமையால் சரீரத்துக்
குள்ள சுகதுக்கங்கள் அனுபவிக்கப்படும் இவ்வாறுமூவகைக்
கன்மங்களும் நாசமாம். ஆகவே தீக்கையானபின் மரணமள
வும் சாத்திரங்களின் விதித்த நியமங்களின் வழுவாமை ஆச
ரிக்கவேண்டும். பரமசிவனது திருஅருளாகிய தீக்கையான
ன்றி மற்றொன்றானும் முத்திலில்லை.

தீக்கைசெய்துகொண்டபின்பு ஆசாரத்தில் வழுவினால்
புத்திபூர்வமாகச்செய்தபாவம் பிராயச்சித்தத்தினாலும் மந்தி
ராதிரவியங்களின் உபாயங்களாலும் பவித்திரவிதியினாலும்
சுத்தியாம். அபுத்திபூர்வமாக வழுவினால் அந்தியேட்டிக்கிரி
யையால் சுத்தியாம்.

தீக்கைசெய்து கொண்டபின்பு ஆவசிகமாக அனுட்டிக்
கப்படும் கன்மங்களாவன - இயும் நியமங்களும் சந்தியா
வந்தனம்சிவலிங்கபூசை அக்கினிகாரியங்களும் குருவசனபரி
பாலனமும் இயன்றமட்டும் மகேசுரபூசை முதலாயினவாம்.

அனுட்டிக்கலாகாத கன்மங்களாவன - நிர்மாலியம் புசித்
தல்-சிவநிந்தை - சிவசாத்திரவிதிதாசாரநிந்தை-தேவதிரவியங்
களை உபயோகஞ்செய்தல் - உயிர்க்கொலை - முதலாயினவாம்.

இவ்வாறு தீக்கைபெற்று விதித்தபடி அனுட்டித்து முத்
தனாகிய ஆன்மாவுக்கு ஆணவம் - காமியம் - மாயேயம்- வைந்
தவம் - திரோதானசத்தி - என்னும் பாசங்களினின்றும் நீங்குக

லும் பரமசிவன்போல முழுது முணர்தல் - முழுதுஞ் செய்
தல் - சித்தமகிழ்ச்சி - அநாதியாகிய சுதந்தரத்தன்மை - கெ
டாதசத்தியுடைமை - அளவிறந்தசத்தியுடைமை - என்னும்
சாட்குண்ணியத்தின் சொரூபத்தைப்பெறுதலும் இலக்கண
மாம். இந்தக்குணங்களைப்பெற்றவர்க்குப் பரமசிவனைப்போ
லப் பஞ்சகிருத்தியம் செய்தல்கூடாது. பரமசிவனே பஞ்சகி
ருத்தியத்தால் பிறருக்கு அனுக்கிரகம் செய்வர் என அதிக.

சர்வாத்மசம்புசிவாசாரியராற் செய்யப்பட்ட வடமொ
ழிச்சித்தாந்தப்பிரகாசிகையினைத்திருவாவடுதுறைச் சிவஞான
மாதவனாற் சித்தாந்தப்பிரகாசிகையெனத் தென்மொழியாற்
செய்யப்பட்டது.

முற்றிற்று.

வடநூற்கடலுந் தென்றமிழ்ச்கடலு ... ..*

முழுதுணர்ந்தருளிய முனிவரன்றுறைசை... ..*

வாழ்சிவஞான மாதவன்முன்னுற் ... ..*

சித்தாந்தப்பிர காசிகைசிறந்திட ... ..*

மொழிபெயர்த்தருளினன் நென்மொழியாக ...*

மருளகன்றெம்மனோர் மதிபெறற்பொருட்டே...*

திருச்சிற்றப்பலம்,

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஞானபாலு.

ஆணவமலமே ஆன்மாவுக்குக் கன்மத்தில் விருப்பத்தைக்
கொடுத்ததென்பதற்குப் பசிமுதலிய உவமைகள்.

முதலாவது பசிஉவமை.

குழந்தைக்குப்பாலில் உண்டாகியவிருப்பம் - தாய்கொ
டுத்தவிருப்பமோ குழந்தைக்குள்ள விருப்பமோ எனின்தாய்
கொடுத்தவிருப்பமாயின் அவள் கொடுத்தநேரமெல்லாங்கொ
ள்ளவேண்டும் கொள்ளாதபடியால் அவள்கொடுத்த விருப்ப
மன்று குழந்தைக்குள்ள விருப்பமாயின் எந்நேரமுங் குடிக்
கவேண்டும் அவ்வாறு குடியாதபடியால் குழந்தைக்குள்ள
விருப்பமன்று இனிச்சிந்தாந்தமெப்படிபெனின் பசியேகுழந்
தைக்குப்பாலில் விருப்பத்தைக்கொடுத்தது ஆயின் விருப்பத்
தைக்கொடுத்தபசியும் குழந்தைக்குப்பாலை யறிந்தெடுத்துக்
கொடுக்கமாட்டாது விரும்பினகுழந்தையும் பாலையறிந்தெ
டுத்தக்குடிக்கமாட்டாது விரும்பப்பட்டபாலும் குழந்தை
வாயில்வந்துபுகுதமாட்டாது ஆகையால் இந்தச்செய்தியைத்
தாயானவள் அறிந்து இரக்கத்தினாலே பாலடையிலே பாலே
விட்டுக்கொடுப்பாள். இங்ஙனம் குழந்தையைப்போலு மான்
மாவுக்குப்பசியைப்போலு மாணவம் பாலேப்போலுங் கன்
மத்திலாசையை யெழுப்பத்தாயைப்போலும் பரமசிவன் பா
லையைப்போலும் சரீரத்தைக்கொடுத்தனுபவிக்கச்செய்வ
னெனவுணர்கு.

இரண்டாவது வியாதிகவமை.

பிணியாளனுக்கு மருந்தில் உண்டாகிய விருப்பம் வைத்தியன்கொடுத்த விருப்பமோ பிணியாளனுக்குள்ள விருப்பமோ எனின் வைத்தியன்கொடுத்த விருப்பமாயின் மருந்து கொடுத்தநேரமெல்லாம் கொள்ளவேண்டும் கொள்ளாதபடியால் அவன்கொடுத்த விருப்பமன்று பிணியாளனுக்குள்ள விருப்பமாயின் எந்நேரமும் கொள்ளவேண்டும் கொள்ளாதபடியால் பிணியாளனுக்குள்ள விருப்பமன்று இனிபுண்மை எவ்வாறெனின் பிணியே பிணியாளனுக்கு மருந்தில் விருப்பத்தைக்கொடுத்தது ஆயின் விருப்பத்தைக்கொடுத்த பிணியும் அவனுக்கு மருந்தையறிந்தெடுத்துக் கொடுக்கமாட்டாது விரும்பப்பட்டமருந்து மவன்வாயில்வந்து புகுதமாட்டாது விரும்பின பிணியாளனுமருந்தை யறிந்தெடுத்துப் புசியான் ஆகையாலிதனை வைத்தியனறிந்திரக்கத்தினாலே மருந்தை ஒருபாத்திரத்திட்டுக் கொடுத்துக்கொள்ளச்செய்வன் இவ்வாறே பிணியாளனையொத்த வான்மாவுக்குப் பிணியைப்போலுமானவமருந்தைப்போன்ற கன்மத்தில் விருப்பத்தையுண்டாக்க வைத்தியனையொத்த கருணாரிதியாகிய சிவபெருமான் றமதுகாருண்ணியத்தால் பாத்திரத்தைப்போலுஞ் சரீரத்தைக்கொடுத்தனுபவிக்கச்செய்வன் என அறிக.

இவ்வாணவமலம் ஆகந்துகமோசகசமோ எனின் ஆகந்துகமாயின் இரசிதவஞ்ஞானஞ்சுத்திஞானத்தை வாதிக்கமாட்டாதாற்போல ஆன்மஞானத்தை மறைக்கமாட்டாதாகையால் ஆகந்துகமன்று சகசமே.

சகசமாயின் அக்கினிக்குட்டணம்போலவுஞ் சலத்திற்குத்தட்பம்போலவுங் குணமாய்க்குணமழியும்போது குணியுமழியுமேயென்னின் செம்பிற்குக்காளிதமுந்தண்டிலத்திற்குத்தவிடும் சகசமாயிருப்பினுங் குணமாகா விவைகெடும்போது

ஞானபாஸு.

செம்புத்தண்டிலெழுங்கெடா அவைபோல இஃதுங்குணமாகா
திதுகெடும்போ தான்மாவமுழியாதெனவுணர்க.

இஃது வியாபகமாகிய வுயிரை யணுத்தன்மைப்படுத்தி
யாணவமெனப்பெயர் பெறுவதுமன்றிப் பசுத்துவம் - விருத்
தி-மூர்ச்சை-மலம் - அஞ்சனம்-அவித்தை-ஆவிருதி-பாசம்-அஞ்
ஞானம் - பந்தம் - ஆவரணம் - தமசு-சென்மபீசம்-மூலமலம்-
மோகம்-அசுத்தி-எனப்பலபெயரும் பெறும்.

சிவஞானுவனே ஆன்மகோடிகளின் கன்மங்களை யறிந்
தீதற்குவமை.

ஏகனாகிய விறைவன் ஆன்மகோடிகள்செய்த கன்மங்க
ளையறிந்தீவதெவ்வாறெனின் ஏகனாகியவண்ணான் அநேகரு
டையவநேகவஸ்த்திரங்களை யறிந்தீவதுபோலெனத்தெளிக.

நாலாம்வருணத்திற் சந்நியாசி உண்டென்பது.

பிரஞ்ஞயில்லாப் பிராமணர் சிலபேர் நாலாம்வருணத்
திற் சந்நியாசியில்லையென்று சாற்றுவார்கள் அதுநைட்டி
கப்பிரமசாரிக்குளடக்கிப் பிராயச்சித்தாதி விதித்தலாலேயும்
சிந்தியவிசுவசாதாக்கியத்தில் பிராமணர்முதல் பத்துச்சாதி
கட்கும் பிரமசரியங் கிரகத்தம் வானப்பிரத்தம் சந்நியாசமா
கிய நாலாச்சிரமமுண்டென்று விதித்தலால் சைவத்திற் பிர
சித்தம். வைதிகத்தும் இராமாயணத்தில் கிருதாதிபுகக்கிரமத்
திற் பிராமணன் முதனூல்வர்க்குந் தபசுமுக்கியஞ்சாற்றியது
போலப் பிரமாண்டபுராணத்தில் கிருதபுகத்திற்குப் பிராம
ணசந்நியாசி முக்கியன் திரோதாபுகத்திற்குச் சத்திரியசந்நி
யாசி முக்கியன் துவாபரபுகத்திற்கு வைசியசந்நியாசி முக்
கியன் கலியுகத்திற்குச் சூத்திரசந்நியாசி முக்கியன் என்னும்
வசனமுதல் வசனங்களாற் பிரசித்தம்.

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.